

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **J. B.**, nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Beátou Koukalovou, advokátkou
sídlem Moravské náměstí 690/15, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. 134875/2023, sp. zn. S-JMK
113733/2023/OD/No,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobci bude vrácen zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Beáty Koukalové, advokátky se sídlem Moravské náměstí 690/15, Brno, ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 4. 10. 2023 brojil žalobce proti shora označenému rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 1. 6. 2023, č. j. OPD-40081/23-102, a kterým bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z toho, že dne 5. 11. 2022 v 02:35 řídil motorové vozidlo tov. zn. X, reg. zn. X v Brně, na ul. Pod Kaštany, v takové době po užití jiné návykové láky, kdy byl ještě pod jejím vlivem, když testem Drugwipe 5S u něj byla zjištěna přítomnost kokainu a laboratorní analýzou metodou plynové chromatografie byla zjištěna přítomnost 164,4 ng/ml benzoylekgoninu (metabolit kokainu) v krvi. Tedy řídil motorové vozidlo v době, kdy byl pod aktuálním vlivem návykové látky.
3. Uvedeným jednáním porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a dopustil se tak z nedbalosti přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.
4. Za tento přestupek byl obviněnému dle § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložen správní trest – pokuta ve výši 10.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Do doby zákazu činnosti byla dle § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu započtena doba zadržení řidičského průkazu od 5. 11. 2022 do doby nabytí právní moci rozhodnutí nebo vrácení. Obviněnému byla dále uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáváním přestupku podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 1 000 Kč. Splatnost pokuty i nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne nabytí právní moci.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil tvrzením, že pod vlivem návykové látky nebyl, tudíž neporušil a ani nemohl porušit povinnosti dle zákona o silničním provozu. Namítl, že správní orgány nezohlednily jeho tvrzení a důkazy, které navrhl, a nevypořádaly se s nimi a rozhodly přepjatě formalisticky. Podle žalobce tkví základní problém v nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, s tím, že v případě benzoylekgoninu se nejedná o návykovou látku, ale pouze metabolit kokainu. Odkázal na odborné stanovisko Psychiatrické nemocnice Bohnice a stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 10. 2020, sp. zn. Tpjn 300/2020, a uvedl, že není trestným činem, pokud je v krvi řidiče zjištěna přítomnost benzoylekgoninu bez ohledu na jeho množství. Z toho podle něj plyne, že přítomnost benzoylekgoninu v krvi řidiče nezakládá nikdy trestnost jeho jednání a je absurdní z přítomnosti této látky dovozovat přestupek. Přístup správního orgánu je podle něj neudržitelný a při vadné právní úpravě měly správní orgány rozhodnout v souladu se zásadami spravedlnosti a třeba i selského rozumu ve prospěch obviněného dle zásady *in dubio pro reo*.

6. Zdůraznil, že nejevil známky ovlivnění návykovou látkou, což vyplývá i z důkazů ve spise, nicméně tyto důkazy nevzaly správní orgány v potaz. Neprovedením navržených výsledků zasahujících policistů a lékařky PSZ Brno rezignovaly správní orgány na zjištění skutkového stavu a zkrátily žalobce na jeho procesních právech.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svém rozhodnutí a konstatoval, že s ohledem na právní úpravu je překročení arbitrárně stanovené hladiny benzoylekgonin přestupkem. K stanovisku trestního kolegia Nejvyššího soudu uvedl, že v případě § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, se hodnotí, zda je způsobilost řidiče řídit motorová vozidla zcela vyloučena, přičemž i řidič, u kterého není způsobilost řídit vozidla zcela vyloučena, se může dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť může být prokazatelně *ovlivněn* návykovou látkou. To u žalobce vyplynulo ze znaleckého posudku. Žalovaný proto odkázal na rozdíl mezi trestným činem a přestupkem a podrobný rozbor, který provedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31. Jednání žalobce proto nebylo kvalifikováno jako trestný čin, ale přestupek s tím, že žalovanému nepřísluší hodnotit správnost či vhodnost právní úpravy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Soud o žalobě rozhodl po nařízení soudním jednání, na kterém setrvali účastníci na svých stanoviscích.
9. Žaloba není důvodná.

K nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu a v neprovedení žalobcem navržených důkazů

10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že věc byla odevzdána k projednání přestupku Policií ČR poté, co byl žalobce dne 5. 11. 2022 v 02:35 kontrolován při řízení motorového vozidla tov. zn. X, reg. zn. X v Brně, na ul. Pod Kaštany, a při kontrole testem Drugwipe 5S u něj byla zjištěna přítomnost kokainu. Dle listiny policie ze dne 16. 1. 2023 se řidič po provedení testu Drugwipe 5S podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických materiálů a při imunochemickém vyšetření moči byl taktéž zachycen kokain. Následně znaleckým posudkem z odvětví toxikologie bylo stanoveno, že v krevním séru řidiče byl prokázán metabolit kokainu – benzoylekgonin v množství 164,4 ng/ml. Poté, co podal žalobce odpor proti příkazu Magistrátu města Brna ze dne 14. 2. 2023, č. j. ODSČ-40081/23-38, projednal věc správní orgán prvního stupně v ústním jednání, v rámci kterého bylo provedeno dokazování správním spisem, a to konkrétně zejména oznámením o přestupku, úředním záznamem zasahujících policistů, úředním záznamem o kontrole řidiče, protokolem o lékařském a toxikologickém vyšetření, protokolem o imunochemickém vyšetření moči, znaleckým posudkem č. 5326/22 z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, výpisem z registru řidičů.
11. Z úředního záznamu policie ze dne 5. 11. 2022 soud zjistil, že u žalobce byl proveden test Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na kokain v potu a žalobce se doznal k požití

nespecifikovaného množství kokainu dne 1. 11. 2022, to je doloženo i fotografií testu Drugwipe 5S. Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření žalobce ze dne 5. 11. 2022 vyplynulo, že žalobce nejevil známky podezření na užití návykové látky, žalobci byla odebrána krev a odevzdal vzorek moči. Imunochemické vyšetření moči (zpráva ze dne 14. 11. 2022) odhalilo přítomnost kokainu. Následně byl policií přibrán znalec Mgr. Andrea Brzobohatá, Ph.D., která ve svém posudku č. 5326/22 ze dne 15. 12. 2022 po analýze vzorku krve žalobce konstatovala přítomnost metabolitu kokainu – benzoylekgonin v množství 164,4 ng/ml. Ze znaleckého posudku zároveň vyplývá, že dle odborného stanoviska České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie České lékařské společnosti J. E. Purkyně je řidič ovlivněn návykovou látkou *bud'* v případě, že u něj byly zjištěny snížené kognitivní a psychomotorické schopnosti, *nebo* v případě, že došlo k překročení arbitrárně stanovených koncentračních mezí vyjmenovaných návykových látek v krvi (vč. benzoylekgoninu).

12. Z uvedeného plyne závěr, který konečně ani žalobce v podané žalobě nečinil sporným, že jednotlivými testy byla prokázána přítomnost kokainu (Drugwipe 5SP, analýza moči), resp. metabolitu kokainu benzoylekgoninu (znalecký posudek obsahující vyšetření krevního vzorku žalobce).
13. Námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu a procesní námitky neprovedení žalobcem navržených důkazů nejsou důvodné.
14. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 281/2016-38, k otázce zjišťování skutkového stavu konstatoval: „[13] *Zákon ani nařízení se výslovně nezabývají tím, jakou vypovídací hodnotu mají v takové situaci (je-li krevní test pozitivní) ostatní testy či vyšetření, která se ke zjišťování návykových látek v těle řidičů běžně používají – tj. orientační test slin, imunochemické vyšetření moči a celkové lékařské vyšetření. Stejně však lze přijmout závěr, podle něž mají tyto ostatní prostředky (zejména pak vyšetření moči a celkové lékařské vyšetření, která se provádějí současně s vyšetřením krve) vedoucí ke zjištění skutkového stavu nulovou důkazní hodnotu – to by policie jejich provedení nevyžadovala a nezadávala.*

[14] V této souvislosti je třeba zdůraznit, že nařízení formuluje vztah mezi množstvím návykové látky v krvi a mírou intoxikace řidiče (Stanovují se tyto jiné návykové látky a jejich limitní hodnoty, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou) jako vyvratitelnou domněnku. Správnost této domněnky může být zpochybněna zejména tehdy, je-li tu výrazný nesoulad mezi výsledkem krevního vyšetření a výsledkem vyšetření moči, který nastal i v tomto případě. (U negativního výsledku celkového lékařského vyšetření je situace složitější: je totiž obecně známo, že zkušení uživatelé návykových látek se s jejich působením leckdy vyrovnávají velmi dobře a subjektivní pozorování na nich nemusí sbledat nic neobvyklého. Test moči je ale testem objektivním a zkušenost uživatele v tomto ohledu nemá žádný – či nijak významný – vliv.)“
15. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále uvedl: „[18] ... že způsob, jímž se prokazuje ovlivnění řidiče alkoholem či návykovými látkami, zaznamenal v posledních letech výraznou změnu. Začal se používat tzv. analytický přístup, který usnadňuje prokazování těchto látek stanovením mezních hodnot, při jejichž dosažení se již řidič považuje za ovlivněného na svých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech. Nejištuje se již míra ovlivnění řidiče návykovou látkou znaleckým posudkem z oboru toxikologie a psychologie, protože ji vzhledem k mnoha

individuálním faktorům přesně zjistit nelze. ... [19] Výsledek imunochemického vyšetření tělesných vzorků stěžovatele by postačoval ke spolehlivému prokázání skutkového stavu, kdyby byl ve všech třech vzorcích (sliny, krev, moč) pozitivní.“

16. Jak soud uvedl v rekapitulaci skutkových zjištění výše, všechny testy, které žalobce absolvoval, proběhly s pozitivním výsledkem – pot žalobce a jeho moč byly pozitivní na kokain, krev žalobce na metabolit kokainu. Nadto sám žalobce přiznal, že několik dní před jízdou užil návykovou látku. Přítomnost metabolitu kokainu byla tedy jednoznačně prokázána.
17. Skutkový stav byl podle názoru soudu zjištěn naprosto dostatečně a provedení výsledku zasahujících policistů a ošetřující lékařky Záchytné stanice Psychiatrické nemocnice Brno by nemohlo přispět k jiným skutkovým zjištěním, když zejména v případě ošetřující lékařky je názor na smyslové vnímání ovlivnění žalobce návykovou látkou zřetelně zachycen v protokolu o jeho vyšetření. Tvrzení o tom, že ani policisté ani lékařka, která sepsala protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření, nepozorovali ovlivnění žalobce návykovou látkou, však není v tomto směru plně relevantní a nic na tom nemůže změnit ani související námitka neprovedení žalobcem navržených důkazů.
18. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
19. Podle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
20. Podle názoru zdejšího soudu k prokázání ovlivnění žalobce návykovou látkou pro účely závěru o naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu plně postačovaly shromážděné listinné důkazy, které jsou ve vzájemné shodě.
21. Soudy a znalecké posudky opakovaně konstatovaly, že vliv drog, jejich metabolismus a účinky jsou individuální. Možné ovlivnění chování jejich uživatele je dovozováno dle analytického principu, dle kterého pouhá přítomnost návykové látky či jejího metabolitu v krvi řidiče prokazuje negativní ovlivnění jeho schopnosti bezpečně ovládat motorové vozidlo. Nadlimitní nález benzoylekgoninu v krevním séru žalobce tedy sám o sobě potvrzuje negativní ovlivnění jeho schopnosti bezpečně ovládat motorové vozidlo v době odběru. Vzhledem k tomu, že byla právně konformním způsobem na základě znaleckého posudku prokázána přítomnost nadlimitního množství návykových látek v krvi žalobce, nebylo rozhodné, zda na své okolí působil v daném okamžiku ovlivněně.

K právnímu posouzení věci

22. Ve věci je dále sporné právní posouzení, tedy otázka, zda zjištění přítomnosti benzoylekgoninu v krvi žalobce v množství 164,4 ng/ml je dostatečné pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

23. Soud musí na prvním místě konstatovat, že žalobce vychází z nesprávného vnímání vztahu trestného činu a přestupku. Nelze tvrdit, že pokud určité jednání nedosahuje trestnosti ve smyslu trestního zákoníku, automaticky není přestupkem. Rozdílem mezi trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 trestního zákoníku a přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a zjišťováním míry ovlivnění návykovou látkou se podrobně zabýval již v minulosti Nejvyšší správní soud a v rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31, v bodu [23] jasně uvedl: „*Pokud krajský soud v tomto směru odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ohledně podrobného prokazování ovlivnění schopnosti pachatele vykonávat provozovanou činnost, je nutné poukázat na to, že tato judikatura (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 8. 2015, sp. zn. 3 Tdo 897/2015 nebo usnesení ze dne 15. 9. 2015, sp. zn. 7 Tdo 979/2015) se vztahuje k prokázání spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, kde znakem objektivní stránky je stav vylučující způsobilost k vykonávané činnosti (zde ve vztahu k řízení vozidla), což je z hlediska stanovení schopnosti vykonávat takovou činnost na stupnici plně způsobilý (neovlivněný návykovou látkou), ovlivněný návykovou látkou a nezpůsobilý k výkonu činnosti z důvodu působení návykové látky, ten nejvyšší stupeň. Určení, zda se v konkrétním případě jedná o tento stupeň, musí být v souladu s citovanou judikaturou Nejvyššího soudu předmětem znaleckého zkoumání, neboť hranice, po jejímž dosažení je dotýčný člověk nezpůsobilý k výkonu činnosti (zde řízení vozidla) je u každé osoby jiná s ohledem na jeho individuální charakteristiky. Jelikož se však jedná o znak skutkové podstaty trestného činu, musí být tento znak orgány činnými v trestním řízení zkoumán a zjištěn, v opačném případě totiž nelze hovořit o tom, že vytýkané jednání je trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 trestního zákoníku. Tyto závěry Nejvyššího soudu se přitom nemohou jednoduše přenést na nyní projednávanou věc, neboť znakem skutkové podstaty citovaného přestupku je už samotné ovlivnění schopností řidiče, přičemž ve vztahu k tomuto ovlivnění se již moderní věda shodla na určitých východiscích stran stanovení minimální hranice návykových látek v krvi, u níž platí, že dokládá toto ovlivnění řidičských schopností.*“
24. Jinými slovy samotné vyloučení trestnosti jednání žalobce automaticky nevede k tomu, že by nemohl být shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť každá skutková podstata má jiné znaky. Právě proto, že se nejednalo v případě žalobce o trestný čin, resp. že nebylo možné shledat trestnost jeho jednání, odevzdala policie po provedení skutkových zjištění věc správnímu orgánu k posouzení přestupkové odpovědnosti žalobce. Jakkoliv se tedy může žalobci jevit absurdní, že, pokud přítomnost benzoylekgoninu v krvi řidiče nezakládá nikdy trestnost jeho jednání, je možné z přítomnosti této látky dovozovat přestupek, tak subjektivní vnímání žalobce nic nemění na tom, že se o přestupek jednat může.
25. Nejvyšší správní soud se již v minulosti zabýval případným rozporem limitních hodnot návykových látek v nařízení vlády č. 41/2014 Sb. s čl. 39 Listiny základních práv a svobod a po obsáhlém výkladu v rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28, dospěl k závěru, že tato právní úprava není v rozporu s ústavním pořádkem ČR.
26. Konkrétně ve vztahu k nálezů Ústavního soudu ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 13/12 (v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že bylo ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009

Sb., trestní zákoník, ve slovech a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů , kterými odkazovalo na upravení těchto otázek nařízením vlády, v rozporu s čl. 39 Listiny, ve spojení s čl. 78 Ústavy) v odkazovaném rozsudku uvedl: „*Stanovení těchto mezních hodnot má tedy odrážet především aktuální a proměnlivý vědecký vývoj v této oblasti, k čemuž je skutečně z povahy věci vhodnější podzákonný právní předpis, který lze rychle změnit v reakci na případný vědecký vývoj. ... Stručně řečeno, skutková podstata řízení pod vlivem návykové látky je zde stanovena přímo v zákoně o silničním provozu; nařízení vlády pouze závazně odráží vědecké poznatky ohledně množství návykové látky v krvi, při jehož dosažení je řidiče nutno pokládat za ovlivněného návykovou látkou. Nelze zde tedy shledat deficit, který kritizoval Ústavní soud ve zrušené části § 289 odst. 2 trestního zákoníku, který ponechal na výkonné moci, aby arbitrárně určila, jaké množství omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů je třeba pokládat za množství větší než malé. ... V nyní posuzovaném případě totiž nelze shledat, že by byla právní úprava § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu ve vazbě na nařízení vlády č. 41/2014 Sb. formulována s nedostatečnou mírou určitosti pro své adresáty.*“

27. S ohledem na uvedené soud vycházel při posouzení právní argumentace žalobce ze dvou základních premis. První z nich, že zjištění benzoylekgoninu v krvi řidiče není dostatečné k naplnění skutkové podstaty trestného činu, neznamená, že by totéž zjištění nepředstavovalo naplnění skutkové podstaty přestupku. Druhou z nich je závěr, že právní úprava § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona a s nařízením vlády č. 41/2014 Sb. není v rozporu s ústavním pořádkem ČR.
28. Žalobce byl uznán vinným za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, jehož se dopustí ten, kdo v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky .
29. Podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, podle nějž řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
30. Tímto prováděcím právním předpisem je nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Podle jeho § 1 odst. 1 se za limitní hodnotu návykové látky v krevním vzorku pokládá v případě benzoylekgoninu 25 ng/ml.
31. Citovaná ustanovení jsou výrazem tzv. analytického principu zavedeného do zákona o silničním provozu zákonem č. 233/2013 Sb. Tento princip znamená, že je-li v krevním vzorku řidiče příslušnou metodou identifikována prováděcím nařízením stanovená

návyková látka, a to v množství dosahujícím stanovené limitní hodnoty, je řidič považován (s ohledem na aktuální odborné poznatky soudních lékařů a soudních toxikologů, které našly odraz právě v uvedeném nařízení vlády) za ovlivněného návykovou látkou. Prováděcí nařízení formuluje vztah mezi množstvím návykové látky v krvi a mírou intoxikace řidiče jako vyvratitelnou domněnku.

32. Ze shora citovaného znaleckého posudku jasně plyne, že v případě žalobce byla tato limitní hodnota prokazatelně překročena. Nelze proto přijmout jiný závěr než, že ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu ho bylo nutné považovat za ovlivněného takovou návykovou látkou. Jeho opakovaná tvrzení, že na něm další osoby žádné ovlivnění nepozorovaly, že ani podle lékařského vyšetření na něm žádné viditelné projevy ovlivnění benzoylekgoninem nebyly pozorovány, na tom nemohou nic změnit.
33. Závěr znaleckého posudku Mgr. Andrey Brzobohatého, Ph.D. je, že žalobce byl „*pod aktuálním vlivem kokainu (BE je metabolit kokainu uvedený v nařízení vlády)*“. Vliv kokainu byl znalcem popsán jako rizikový styl jízdy bez zábran nepřiměřeně velkou rychlostí s přeceněním vlastních schopností k jízdě, zvýšená citlivost na oslnění (rozšířené zornice), nepozornost, neklid, roztěkanost, nervozita a podrážděnost, agresivita, snížená schopnost soustředění, snížení pozornosti, ale také v důsledku vyčerpání a deprese pomalá jízda nebo měnící se rychlost, ujíždění před domnělým pronásledovatelem. Dále znalec uvedl, že kokain (methylester benzoylekgoninu) je stimulační látka a mezi její účinky patření euforie = stimulační, dráždivé, zvýšená představivost, rozhodnost, tlumí pocity hladu i únavy, zvýšení psychické i fyzické výkonnosti, výbušné chování, agresivita, poškození tkání v místě aplikace, podráždění (neklid, exitace), sluchové i zrakové halucinace. Poločas eliminace je u BE (benzoylekgonin - pozn. soudu) je 5-8 hodin.
34. Tyto závěry znalce plně postačují k učinění závěru, že žalobce byl ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu pod vlivem jiné návykové látky a porušil tak zákaz řídit vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy ještě mohl být pod jejím vlivem.
35. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že s ohledem na vše shora uvedené není nutné určit přesně míru ovlivnění žalobce benzoylekgoninem. Zákon jednoznačně a nezpochybnitelně stanovuje mantinely pro naplnění skutkové podstaty § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, z nichž správní orgány při posouzení dané věci nikterak nevybočily. Kdyby měl zákonodárce v úmyslu posuzovat u řidičů motorových vozidel či jiných dopravních prostředků míru jejich ovlivnění po požití návykové látky, jistě by tak zákonným ustanovením učinil. Zákon však jednoznačně deklaruje míru tolerance pro přítomnost alkoholu i jiných návykových látek. Správní orgány postupovaly plně v souladu s úmyslem zákonodárce (vyjádřeným v důvodové zprávě k zákonu 233/2013 Sb., na kterou judikatura správních soudů opakovaně odkazuje), když nezohledňovaly dojem, který z možného žalobcova ovlivnění benzoylekgoninem v krvi měl v době řízení on sám a ostatní osoby v jeho okolí. Rozhodná totiž byla pouze skutečnost, že obsah benzoylekgoninu v krvi prokazatelně překročil mezní hodnotu stanovenou nařízením vlády (a to více než šestinásobně), při jejímž dosažení je řidič podle vědeckých poznatků ovlivněn na svých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech, byť si to sám neuvědomuje, ani se tak nemusí navenek jevit.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
37. Pouze pro úplnost soud dodává, že nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to s ohledem na jím doložené skutečnosti, zejména nařízené veřejné zasedání Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 7 T 2/2018, v němž má být rozhodnuto o osvědčení žalobce ve zkušební době podmíněného odsouzení. Soud měl jednoznačně za to, že pro účely označené trestní věci je podstatné, aby zdejší soud rozhodl o žalobě jako celku, přičemž procesní stav nyní projednávané věci takový postup umožnil. Jelikož žalobce uhradil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku až dne 23. 10. 2023, lhůta pro rozhodnutí o tomto návrhu by uplynula až dne 23. 11. 2023, rozhodl soud o věci samé i ve lhůtě pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
39. S ohledem na to, že soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodl soud o vrácení poplatku dle § 10 odst. 1 zákona 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť žalobce nebyl k zaplacení soudního poplatku povinen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 20. listopadu 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

